

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/328/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202955
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816202955.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 027 705, proti žalovanej N. Z., P. H., I. XX, o zaplatenie 1 295,65 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/301/2016-107 z 1.6.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1 050,65 €, úroky z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy 1 295,65 € od 16.3.2016 do 11.8.2016, zo sumy 1 280,65 € od 12.8.2016 do 19.10.2016, zo sumy 1 265,65€ od 20.10.2016 do 24.11.2016, zo sumy 1 200,65 € od 25.11.2016 do 12.12.2016, zo sumy 1 150,65 € od 13.12.2016 do 11.1.2017, zo sumy 1 100,65 € od 12.1.2017 do 13.2.2017 a zo sumy 1 050,65 € od 14.2.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i s u d z u j e náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. Konanie v časti o zaplatenie 190 € s prísl. zastavuje, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom. II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. III. Žalovanej voči žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol: Vo veci opätovne vykonal a doplnil dokazovanie podľa právneho názoru odvolacieho súdu výsluchom žalovanej, ako aj prečítaním listín: žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č.0041014468 č.l.9-10, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len VÚB) v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s. č.l.11-12, výpis z Pôžičkovej karty Quatro č.l.13-17, čiastočné späťvzatie návrhu č.l.43-45, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB č.l.46-47, cenník VÚB, a.s. č.l.48-52, čiastočné späťvzatie žaloby č.l.63-64, zápisnica z pojednávania z 27.1.2017, odvolanie č.l.76-78, uznesenie Krajského súdu v Košiciach 5Co/204/2017 č.l.93-95, vyjadrenie žalobcu č.l.102 a ďalšími listinami nachádzajúcimi sa v spise zistil nasledovný skutkový stav. Z listiny Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro vyplýva, že túto žiadosť adresovala žalovaná právnemu predchodcovi žalobcu - VÚB, za ktorú konala Consumer Finance Holding, a.s. Z obsahu tejto žiadosti vyplýva, že žiadala o úver s predschváleným úverovým rámcom 600 €, štandardnou mesačnou splátkou 20 €, štandardnou úrokovou sadzbou 1,9 % mesačne/22,80 % ročne s tým, že deň splatnosti je deň uvedený vo výpise alebo klientovi oznámený iným spôsobom. Podľa posledného, číselne neoznačeného bodu časti V. Vyhlásenie klienta tejto žiadosti Prijatím a schválením Žiadosti zo strany Banky sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť Zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. OP, Cenník a

Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Predmetnú žiadosť žalovaná podpísala 19.9.2011 a VÚB v zastúpení Consumer Finance Holding, a.s. 27.9.2011. V priebehu sporu žalobca potvrdzujúci list podľa uvedeného ust. časti V. žiadosti žalovanej nepredložil. Z výpovede žalovanej pred ním vyplynulo, že pôžičkovú kartu Quatro mala. Túto používala a aj s ňou mohla vyčerpať úverový rámec. Citujúc znenie § 43a ods.1, § 43c ods.1, § 36 ods.1,2 O. z. a § 497 Obch. zák., ďalej uviedol: Posúdením uvedených skutočností, podľa uvedených ust. O. z. dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu - VÚB a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere (ďalej len zmluva) podľa § 497 Obch. zák. Žalovaná dala právnemu predchodcovi žalobcu návrh na uzatvorenie zmluvy /§ 43a ods.1 O. z./, v ktorom navrhol výšku úverového rámca, výšku a termín splátky čerpaného úveru i úročenie úveru. Právny predchodca žalobcu tento návrh žalovanej podľa § 43c ods.1 O. z. podpisom jej návrhu - žiadosti 27.9.2011 prijal, pričom v obsahu návrhu - žiadosti žalovanej neurobil nijaké zmeny alebo doplnenia. Uvedeným mechanizmom návrhu žalovanej na uzatvorenie zmluvy a jeho prijatím zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy podľa § 497 Obch. zák. K platnému uzatvoreniu zmluvy nepochybne nebráni ani skutočnosť, že takáto „zmluva“, ktorá je podľa zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods.2 uvedeného zák. Absenciu týchto náležitostí zák. nestíha absolútnou neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru /§ 11 ods.1 uvedeného zák./.

Musel však ďalej prihliadnuť aj na zistenú skutočnosť, že zmluvné strany viazali účinnosť uzatvorenej zmluvy na splnenie odkladacej podmienky. V časti V. Vyhlásenie klienta žiadosti - zmluvy sa dojednali, že účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Vznik práv a povinností zmluvných strán, teda právne účinky zmluvy / napr. právo žalovaného ako dlžníka požadovať poskytnutie úveru, právo právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa na splatenie čerpaného úveru spolu s úrokmi podľa podmienok zmluvy a p./ strany zmluvy viazali podľa § 36 ods.1 a 2 O. z. na splnenia odkladacej podmienky, ktorou je vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Usudzujúc podľa spojky „a“ (úvodzovky súd) použiteľ v dojednaní podmienky, účinnosť zmluvy mala nastať za kumulatívneho splnenia oboch uvedených skutočností, teda vydaním potvrdzujúceho listu a doručením PIN kódu žalovanej. V spore bolo preukázané, že žalovaná dostala od právneho predchodcu žalobcu kreditnú kartu a túto aj používala, teda možno usúdiť, že PIN kód karty jej bol doručený. Druhá z uvedených skutočností - vydanie potvrdzujúceho listu však v spore preukázaná nebola a nevyplýva nepriamo ani z iných v spore preukázaných skutočností. Preto uvedené vyhodnotil tak, že aj keď žalovaná s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila platnú zmluvu, jej účinnosť bola viazaná na splnenie odkladacej podmienky, ktorej splnenie nebolo v tomto spore preukázané. Ak nebolo v spore preukázané, že zmluva uzatvorená medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu nadobudla účinnosť, je nevyhnutné na každé plnenie, ktoré niektorá zo strán podľa takejto zmluvy dostala, hľadiť ako na plnenie bez právneho dôvodu. Žalovanej z neúčinnnej zmluvy nevzniklo právo požadovať od právneho predchodcu žalobcu poskytnutie úveru. Z rovnakého dôvodu - neúčinnosť zmluvy, právny predchodca žalobcu tým, že jej nejaké peňažné prostriedky poskytol neplnil svoj zmluvný záväzok poskytnúť jej úver a nevzniklo mu ani právo na splatenie takéhoto úveru podľa v zmluve dohodnutých podmienok. Peňažné plnenie, ktoré právny predchodca žalobcu jej poskytol a ona ho prijala, je teda plnením bez právneho dôvodu. Nárok žalobcu na jeho vydanie od nej nie je potom nárok na zaplatenie čerpaného úveru, ale nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 O. z. (jeho znenie, ako aj znenie § 107 ods.1,2 O. z. citoval). Nepochybne ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanej prijatím peňažného plnenia od právneho predchodcu žalobcu bez právneho dôvodu, ktorý právny dôvod tu neexistoval nie preto, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, ale preto, že nebolo v spore preukázané, že platne uzatvorená zmluva nadobudla aj účinnosť. S poukazom na § 5b zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení a s poukazom aj na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, posudzoval či právo žalobcu, ktoré by inak bolo právom zo spotrebiteľského vzťahu, nie je premlčané. Plnenia veriteľa boli poskytované priebežne, pričom žalovaná naposledy čerpala prostriedky - výberom z bankomatu 23.12.2011, čo vyplýva z výpisu jej účtu, následne sú na účte zúčtované len rôzne poplatky a úroky. Žalobcovi preto začala plynúť 2 ročná subjektívna premlčacia doba najneskôr týmto dňom /u predtým čerpaných úverových prostriedkov aj skôr/, pretože veriteľ musel vedieť, že nedochádza k platnému uzavretiu zmluvy, resp. vzhľadom na okolnosti uzatvárania zmluvného vzťahu začala plynúť 3 ročná objektívna premlčacia doba od momentu, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo, t.j. nepochybne najneskôr 23.12. 2011 a premlčacia doba uplynula najneskôr 24.12. 2014. Žalobca podal uňho žalobu 22.4.2016, teda po uplynutí premlčacej doby, preto jeho žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovanou i z dôvodu prihliadnutia na premlčanie jeho práva postupom podľa § 5b zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre úplnosť udával, že praktika banky, keď žalovaná ako dlžníka bola už v r.2011 v mínusovom stave, banka takýto

stav tolerovala a viac rokov účtovala rôzne úroky, štandardné, sankčné, poplatky za správu kartového účtu a p., nemôže požívať právnu ochranu s poukazom na § 4 ods.8 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. S ohľadom na uvedené, žalobu zamietol. Výrok o trovách konania je v súlade s § 255 ods.1 CSP (jeho znenie citoval). Keďže žalovaná bola v konaní úspešná, ale nárok na náhradu trov konania si neuplatnila, nepriznal jej nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku podal žalobca v zák. stanovenej lehote o d v o l a n i e, ktorým podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) C. s. p. napadol predmetný rozsudok vo výroku č. II, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku č. III o trovách konania a navrhol, na základe § 388 C. s. p. rozsudok súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že sa zaviazá žalovaný zaplatiť mu 1 050,65 €, úrok z omeškania 8 % p. a. zo sumy 1 295,65 € od 16.3.2016 do 11.8.2016, zo sumy 1 280,65 € od 12.8.2016 do 19.10.2016, zo sumy 1 265,65 € od 20.10.2016 do 24.11.2016, zo sumy 1 200,65 € od 25.11.2016 do 12.12.2016, zo sumy 1 150,65 € od 13.12.2016 do 11.1.2017, zo sumy 1 100,65 € od 12.1.2017 do 13.2.2017 a zo sumy 1 050,65 € od 14.2.2017 do zaplattenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná sa mu nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zast. v plnom rozsahu. Ďalej, o. i., uviedol: II Súd zamietol žalobu z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy (ďalej len zmluva) pričom zároveň posúdil jeho nárok ako premlčaný. Rozhodnutie súdu nie je správne. V prvom rade poukázal na skutočnosť, že súd vo svojom prvom rozhodnutí z 27.1.2017 (ktoré svojím odvolaním napadol, na základe ktorého odvolací súd tento rozsudok zrušil a vrátil súdu na ďalšie konanie) vôbec neposudzoval uzavretú zmluvu ako neplatný právny úkon, naopak - z odôvodnenia pôvodného rozhodnutia vyplýva, že posúdil zmluvu ako platne uzavretú, keďže dôvodom pre zamietnutie žaloby bolo posúdenie výpovede zmluvy ako odstúpenia od zmluvy (pokiaľ by nemal zmluvu za platne uzavretú nemohol by založiť zamietnutie žaloby na skutočnosti že od zmluvy bolo odstúpené). Takýto postup súdu je v hrubom rozpore s princípom právnej istoty, pričom rozhodnutie súdu sa stáva nepredvídateľným, keď v prvom rozhodnutí platnosť zmluvy žiadnym spôsobom nerozporuje, a v ďalšom rozhodnutí žalobu zamietne práve na základe takéhoto právneho posúdenia. Citoval z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ÚS SR) PL.ÚS 15/98 z 11.3.1999. Len pre úplnosť dodal, že nesprávne je aj zistenie súdu, že k vzniku zmluvného vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným nedošlo. Už zo samotného označenia „predschválený“ (úvodzovky žalobca) úverový rámec je zrejmé, že tento bol určený už v čase podania žiadosti o úver žalovaným so základnými parametrami úveru. K prijatiu žiadosti o úver žalovaného z 19.9.2011 došlo jeho právnym predchodcom 27.9.2011 bez výhrad a dodatkov. Zmluvný vzťah založený zmluvou tak vznikol riadne a platne. Z všeobecných obchodných podmienok (v bode 2) taktiež jasne vyplýva, že zmluva vzniká akceptáciou zo strany banky, a potvrdzovací list preto nie je dokladom preukazujúcim vznik zmluvy. Nakoľko zmluva ako konsenzuálny kontrakt bola uzavretá riadne v „písomnej“ forme, úver žalovaný čerpal, čo preukázal predloženým výpisom, pričom žalovaný túto skutočnosť ani nerozporoval a zmluvné strany sa riadili jej zmluvnými dojednaniami, aj v záujme zachovania a naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov úverového vzťahu, nie je možné zmluvu označiť za absolútne neplatný právny úkon. Nakoľko zmluva bola uzavretá platne, pričom jeho právny predchodca „súlade“ s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok listom z 2.5.2013 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku (z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške). Z uvedeného je zrejmé, že výpoveď zmluvy spolu s výzvou na zaplattenie dlžného zostatku bola žalovanému odoslaná 2.5.2013 a lehota 10 dní na zaplattenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula 17.5.2013 (žalovaný prevzal oznámenie 7.5.2013). Od 18.5.2013 je žalovaný v omeškani s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplattenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť 18.5.2013 a žalovaná pohľadávka tak bola 12.4.„2017“ uplatnená na súde v rámci plynutia 3 ročnej premlčacej doby. Ním uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v zmysle rozhodnutia ÚS zo 7.2.2018 § 5b zák.č.250/„20017“ Z. z. nie je v súlade s čl.46 ods.1 v spojení s čl.1 ods.1 Ústavy SR. Nakoľko právnym dôvodom zamietnutia žaloby je uplynutie premlčania, na ktoré súd prihliadol ex offa v rozpore so zák., napadnuté rozhodnutie je aj z tohto dôvodu v celom rozsahu nesprávne. Na záver dodal, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zák. uvedených prípadov. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd sa pri rozhodovaní uvedenou „zásadou“ neriadil. Citoval časť právnej vety Nálezu ÚS SR I.ÚS 640/2014 z 1.4.2015. Neexistuje zákonný dôvod pre označenie dotknutej zmluvy ako celku za absolútne neplatný právny úkon. II Správnym a náležitým zistením skutkového stavu veci, ako aj správnym právnym posúdením veci by súd žalobe vyhovel v ňom upravenom rozsahu. Proti žalovanému si uplatnil náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok v konaní pred súdom, náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok

za odvolanie, náhradu trov právneho zast. za 4 úkony právnej pomoci podľa § 13a ods.1 písm. a),c) vyhl.655/04 Z. z. (prevzatie a príprava zast., žaloba, odvolanie z 22.3.2017, odvolanie z 13.7.2018). Na základe týchto skutočností navrhol rozsudok súdu zmeniť v súlade s petitom tohto odvolania.

4. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

6. Rozsudok vo výroku I. nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom výroku v odvolacom preskúmaný.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, a zistil, že čo sa týka výroku II. rozsudku, neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, lebo súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods.1 písm. f) CSP] a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP], preto ho v uvedenom výroku, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1 050,65 €, úroky z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy 1 295,65 € od 16.3.2016 do 11.8.2016, zo sumy 1 280,65 € od 12.8.2016 do 19.10.2016, zo sumy 1 265,65€ od 20.10.2016 do 24.11.2016, zo sumy 1 200,65 € od 25.11.2016 do 12.12.2016, zo sumy 1 150,65 € od 13.12.2016 do 11.1.2017, zo sumy 1 100,65 € od 12.1.2017 do 13.2.2017 a zo sumy 1 050,65 € od 14.2.2017 do zaplata, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvođeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10. Oba uplatnené odvolacie dôvody sú dané.

11. Súd, pokiaľ zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu a vec nesprávne právne posúdil, čo je zrejmé zo skutočností uvedených v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené.

12. Súd nezisťoval aj od žalobcu, či žalovanej bol vydaný potvrdzujúci list, preto jeho záver, že vydanie potvrdzujúceho listu v spore preukázaná nebola a nevyplýva nepriamo ani z iných v spore preukázaných skutočností, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

13. Podľa § 378 ods.1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 217 ods.1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

15. V ZBIERKE ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY, Ročník 2018, bol 27.9.2018 vyhlásený pod č.271 N Á L E Z Ú S SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7.2.2018, ktorým (o. i.) r o z h o d o l: Ustanovenie § 5b zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov n i e j e v s ú l a d e s čl. 46 ods.1 v spojení s čl.1 ods.1 Ústavy SR. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stráca ustanovenie § 5b zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť.

16. ÚS SR v Náleze I. ÚS 204/06-25 zo 17.10.2006 vyslovil právny názor, že hoci ÚSTAVA SR (uverejnená pod č.460/92 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a zák.č.38/93 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, nemajú výslovné ust. o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade, vydaného pred právoplatným skončením konania, treba dôjsť k jednoznačnému záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov konania ex tunc. Ak sa totiž tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu, potom a fortiori musí tomu tak byť vo veciach neskončených právoplatne v momente uverejnenia nálezu o nesúlade. Opačný výklad je priamym popretím princípu zachovávanía ústavnosti a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty.

17. So zreteľom na uvedené musel byť urobený záver, že pokiaľ súd ex offo prihliadol na premlčanie uplatnenej pohľadávky, nepoužil správny právny predpis a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

18. Podľa § 100 ods.1 druhá a tretia veta O. z. na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Vyjadrenie žalovanej na pojednávaní 27.1.2017 (zápisnica na čl.1.67), že od r.2013 uplynula dlhá doba na to, aby žalobca opätovne od nej začal vymáhať dlžnú sumu, nemožno považovať za jej prejav, ktorým sa dovoľala premlčania, čoho si bol vedomý aj súd, keďže v zrušenom rozsudku 11C/301/2016-69 z 27.1.2017 sa o vznesení námietky premlčania žalovanou ani nezmieňuje.

20. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

21. Podľa ods.2 cit. ust. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

22. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bola prisúdená náhrada jeho trov v plnom rozsahu.

26. Súd sa upozorňuje, že je povinný opraviť (§ 224 CSP) v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku chybu v označení obchodného mena žalobcu a trvalého bydliska žalovanej.

27. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.